

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB27 : 1852

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB27 : 1852", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25*, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2008 .
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb27-txt-shoot-n10.pdf> (tilgået 01. august 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 25

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

NB27:10

#

Christendom – Ingen Christne.

»Præsten« (Legionen) forkynder qua Embedsmand og Næringsdrivende altsaa objektivt Xstd – at gjøre derefter falder naturligviis (ja, det er virkelig ogsaa det Naturlige; det Modsatte vilde jo være det Christelige!) ikke ham ind; han siger: min Opgave er det at forkynde Xstd – ad modum hiin Portsriver, der skrev nogle Kragetæer, som Ingen end ikke han selv kunde læse, og da han desaarsag blev irrettesat af Collegiet svarede: at det var ikke hans Sag at læse, han var kun Skrifer, Collegiets Sag var det at læse – – saa altsaa hiin Climax ikke er rigtig, at »Ingen kunde læse hvad han skrev end ikke han selv«, thi han meente, at være den Sidste, det kunde forlanges af – og saaledes vilde vel ogsaa Præsten protestere den Climax, at Ingen gjør efter Prædikenen, end ikke Præsten selv; thi vil Præsten sige, jeg var da Den, af hvem man sidst kunde forlange det, jeg er jo kun engageret til at forkynde.

Saaledes med »Præstens« Forkyndelse. Menigheden derimod fritager sig fra at gjøre efter Prædikenen, thi, siger den, vi have saa meget Andet at tage vare paa, en saadan streng Christendom kan da kun fordres af »Præsten« den Guds Mand.

Paa den Maade faae vi altsaa som Facit: Christendom – men Ingen Christne.

Men nu siger Socrates, at det er umuligt at der kan være et Fløitespil, naar der ingen Fløitespiller er; saa gjælder det vel ogsaa omvendt, at naar der ingen Fløitespiller er, er der heller intet Fløitespil. Men nu er der Ingen Christne – ergo er Christendommen ikke til, eller det er et Skin, et Bedrag med den Art Xstd.

Dog see man sig vel for, at man ikke overilet antager (en Vending som Menigheden gjerne vil gjøre) at det blot er Præsterne der egoistisk ere interesserede i dette Bedrag. Nei, ved nærmere Eftersyn sees, at Menigheden er det lige saa vel; thi naar man egl. elsker det Verdslige var man ikke tjent med, at Præsterne, ved selv at udtrykke Xstd, gjorde Alvor med at forkynde Xstd.